

200111

Han kunde inte frestas om Han inte tagit del av vår natur

Brev har kommit till mig som försäkrar att Kristus inte kunde ha haft samma natur som människan, för om Han hade det skulle Han ha fallit när han blev utsatt för liknande frestelser. Om han inte hade människans natur kunde han inte vara vårt föredöme. Om Han inte tagit del av vår natur kunde Han inte ha blivit frestad som människan har blivit. Om det inte var möjligt för Honom att ge efter för frestelser kunde Han inte vara vår hjälpare. - Selected Messages vol 1, s. 408

Satan sa till sina änglar att när Jesus skulle ta på sig den fallna människans natur kunde han övermanna Honom och hindra att frälsningsplanen genomfördes.- Early Writing vol 4, s. 152

Kristus är stegen som Jakob såg. Nederdelen vilande på jorden och den allra översta pinnen nådde upp till himlens port, ända upp till härlighetens tröskel. Om den stegen hade misslyckats med att nå jorden med ett enda steg hade vi varit förlorade. Men Kristus når oss där vi är. Han tog vår natur och övervann, för att vi genom att ta Hans natur ska kunna övervinna. Gjord "lik en syndig människa" (Rom 8:3) levde Han ett syndfritt liv. Nu griper Han genom sin gudomlighet tag i himlens tron, medan Han genom sin mänsklighet når oss. Han uppmanar oss att genom tro på Honom nå fram till Guds karaktärs härlighet. Därför ska vi vara fullkomliga, så som vår "Fader i himlen är fullkomlig." - Desire of Ages s. 311

Det stora frälsningsverket kunde bara genomföras genom att Frälsaren tog den fallna Adams plats ... Härlighetens konung erbjöd sig att förödmjuka sig själv till fallen mänsklighet ... Han skulle ta människans fallna natur. - Review and Herald, 24 feb 1874

Som alla Adams barn accepterade Han resultatet av den stora ärftlighetslagens verkningar. Vad dessa resultat var syntes i Hans förfäders livshistoria. Han kom med ett sådant arv för att dela våra sorger och frestelser, och för att ge oss en förebild på ett syndfritt liv. - Desire of Ages s.49

I vår mänsklighet skulle Kristus upphäva Adams misslyckande. Men när Adam blev angripen av frestaren fanns inga effekter av synd i honom. Han stod i den perfekta mandomens styrka och ägde full mental och kroppslig kraft. Han var omgiven av Edens härlighet och hade dagligen umgänge med himmelska varelser. Så var det inte med Jesus när han gick ut i öknen för att klara av Satan. I fyratusen år hade mänskligheten avtagit i fysisk styrka, i mental kraft och moralisk status, och Kristus tog på sig den degenererade mänsklighetens svagheter. Bara på det sättet kunde Han rädda människan ur djupet av hennes förnedring. - Desire of Ages s. 117